

Arrest

nr. 71 531 van 8 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Inzake verzoeker G.Y.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Jerevan. Op 29 oktober 2010 vroeg u samen met uw echtgenote, H.(...) V.(...) (O.V.X), voor de eerste keer asiel aan in België. Het Commissariaat-generaal nam op 31 januari 2011 in uw hoofde en in hoofde van uw echtgenote beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 20 april 2011 bevestigd door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen. U keerde niet terug naar Armenië, maar diende op 29 juni 2011 samen met uw echtgenote een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U wordt nog steeds gezocht door de autoriteiten omwille van uw deelname op 1 maart 2008 aan de protestmanifestaties in Jerevan in de nasleep van de presidentsverkiezingen. U hebt een brief van uw schoonmoeder ontvangen waarin ze schreef dat de politie bij hen een huiszoeking heeft uitgevoerd. Al uw wapens waarvoor u een vergunning hebt, werden in beslag genomen. Uw schoonvader werd meegenomen voor ondervraging. U werd ervan beschuldigd betrokken te zijn bij een moord in het district Erebuni in Jerevan in februari 2011. Deze moord zou namelijk gepleegd zijn met één van uw wapens. Op dat moment was u echter al in België. U vermoedde dan ook dat de autoriteiten deze valse beschuldiging bedacht hebben om u op die manier te kunnen opsporen. Uw schoonvader werd tijdens zijn arrestatie mishandeld. Na zijn vrijlating werd hij enige tijd in het ziekenhuis opgenomen. Uw schoonmoeder deed beroep op een advocaat die verschillende documenten kon bekomen aangaande de beschuldiging tegen u. U werd ook opgeroepen om uw militaire dienstplicht te vervullen, terwijl u eigenlijk was vrijgesteld. U vermoedde dat dit ook een manier was voor de autoriteiten om u te vinden en om er eventueel voor te zorgen dat u tijdens uw legerdienst gedood zou worden.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: een brief en ook een attest d.d. 07/06/2011 van de politie van Jerevan afdeling Erebuni, een attest d.d. 13/05/2011 van het parket-generaal, een Armeens medisch attest d.d. 12/05/2011, een brief van uw schoonmoeder, een oproepingsbrief om uw militaire dienstplicht te vervullen, en een kopie van uw wapenvergunning.

B. Motivering

U keerde na uw eerste asielaanvraag niet terug naar Armenië. Voor uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de problemen die u reeds aangehaald hebt in het kader van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde dat u nog altijd gezocht wordt door de Armeense autoriteiten naar aanleiding van uw deelname aan de protestmanifestaties in Jerevan op 1 maart 2008 in de nasleep van de presidentsverkiezingen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 2-4). Ter staving van uw beweerde vervolgingsfeiten legde u verschillende documenten voor.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geoordeeld heeft dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kon weerhouden worden, aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. Er werd namelijk vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt gebleken is dat de huidige situatie in Armenië van die aard is dat personen zoals u die toevallig aanwezig waren bij de gebeurtenissen van maart 2008 geen vervolging dienen te vrezen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Logischerwijs kan eveneens gesteld worden dat personen die niet politiek geëngageerd zijn, maar louter toevallig op een manifestatie aanwezig waren en daardoor als opposant aanzien werden, evenmin het onderwerp van vervolging uitmaken. Bijgevolg waren de door u beschreven ernstige moeilijkheden (namelijk het feit dat de autoriteiten vanaf maart 2008 tot uw vertrek in oktober 2010 regelmatig naar uw huis kwamen omdat ze nog steeds naar u op zoek waren in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en het daarmee gepaard gaande schietincident in de winter van 2010) niet aannemelijk. Bovendien legde u geen overtuigende bewijsstukken voor met betrekking tot uw problemen, terwijl dit van u verwacht kon worden, gezien degelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de nieuwe documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt ter staving van de verklaarde asielmotieven de gedane vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet in positieve zin kunnen wijzigen. Daarenboven brengt u geen andere concrete en objectieve gegevens aan die aantonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt om te stellen dat u actueel, in geval van terugkeer naar Armenië,

omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van 2008 geen risico loopt op vervolging, niet correct is.

Het door u voorgelegde attest d.d. 13/05/2011 van het parket-generaal stelt dat u sinds 22 november 2010 wordt gezocht naar aanleiding van uw deelname aan de gebeurtenissen van maart 2008. In het licht van bovenvermelde informatie is het echter niet geloofwaardig is dat er pas eind 2010 een gerechtelijke procedure werd opgestart omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van maart 2008. Dit document vermag bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De brief d.d. 06/07/2011 alsook het attest d.d. 06/07/2011 afkomstig van het politiebureau afdeling Erebuni in Jerevan bevestigen dat u wordt beschuldigd van het toebrengen van zware lichamelijke verwondingen aan een burger met uw wapen. Uit deze documenten blijkt evenwel niet dat er, zoals u vermoedde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 2, 4), enig verband zou bestaan met uw vervolging door de autoriteiten wegens uw deelname aan de gebeurtenissen in maart 2008. Bovendien legde u onaannemelijk vage verklaringen af met betrekking tot deze beschuldiging tegen u. U verklaarde dat de politie u ervan beschuldigde betrokken te zijn bij een moord die in februari 2011 met uw wapen gepleegd werd in het district Erebuni. Tijdens een huiszoeking bij uw ouders werden al uw wapens in beslag genomen en werd uw schoonvader meegenomen voor ondervraging. U kon echter niet zeggen wie er vermoord werd. U wist niet waar de moord precies gepleegd werd. U kon geen enkele informatie verschaffen over de omstandigheden waarin de moord gebeurde. U wist ook niet of er over de moord in de media bericht werd. Verder kon u niet met zekerheid zeggen wanneer de huiszoeking bij uw schoonouders plaatsvond. U dacht enkel dat het ook in februari 2011 was. U kende de naam van de advocaat niet op wie uw schoonmoeder beroep heeft gedaan en die deze documenten voor u kon bemachtigen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 5-6). Uw vage verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder en doen afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Daarnaast hebt u ook geen enkele poging ondernomen om alsnog enige informatie te bekomen aangaande de huidige stand van zaken met betrekking tot deze beschuldiging tegen u. U wist niet eens of die advocaat in Armenië al dan niet stappen ondernomen had om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 6-7). Dergelijke nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw problemen of uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de ernst van uw beweerde vervolgingsvrees. U stelde weliswaar dat u zich hierover niet durfde te informeren omdat u bang was dat er in België personen zijn die voor de Armeense autoriteiten werken. Als deze personen dit te weten zouden komen, zouden ze u en uw gezin iets aandoen. U legde in verband hiermee echter erg vage verklaringen af die weinig overtuigend te noemen zijn. Zo verklaarde u vernomen te hebben dat er één bepaalde persoon hier voor de Armeense autoriteiten zou werken. U kon evenwel niet zeggen wie die persoon was noch op welke manier u dit concreet vernomen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 7).

De oproepingsbrief geeft aan dat u zich dient aan te melden op het militair commissariaat voor het vervullen van uw dienstplicht. Uit dit document blijkt evenmin dat er, zoals u vermoedde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 8-9), enig verband zou bestaan tussen deze oproeping en uw vervolging door de autoriteiten omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van 1 maart 2008. Dit document kan uw beweerde vervolgingsfeiten dus ook niet staven.

Het medisch attest d.d. 12/05/2011 stelt weliswaar dat u op 1 maart 2008 bepaalde verwondingen door slagen hebt opgelopen waarvoor u werd opgenomen in het ziekenhuis, maar geeft geen uitsluitel over de oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben. Het attest kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen bijgevolg niet herstellen. Hoe dan ook kan dit attest geen afbreuk doen aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat u actueel geen risico loopt op vervolging omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen in maart 2008.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen kunnen herstellen. De brief van uw schoonmoeder is subjectief en heeft geen objectieve bewijswaarde. De kopie van uw wapenvergunning bevat geen informatie die de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan staven. Bovendien kan aan een kopie geen bewijswaarde gehecht worden aangezien dergelijke documenten gemakkelijk te vervalsen zijn.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat ook in hoofde van uw echtgenote, H.(...) V.(...) (O.V.6.715.130), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als u, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake verzoekster V.H.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Jerevan. Op 29 oktober 2010 vroeg u samen met uw echtgenoot, Y.(...) G.(...)(O.V.6.715.130), voor de eerste keer asiel aan in België. Het Commissariaat-generaal nam op 31 januari 2011 in hoofde van uw echtgenoot en in uw hoofde beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 20 april 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jullie keerden niet terug naar Armenië, maar dienden op 29 juni 2011 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw echtgenoot wordt nog steeds gezocht door de autoriteiten omwille van zijn deelname op 1 maart 2008 aan de protestmanifestaties in Jerevan in de nasleep van de presidentsverkiezingen. Jullie hebben een brief van uw moeder ontvangen waarin ze schreef dat de politie bij hen een huiszoeking heeft uitgevoerd. De wapens van uw echtgenoot werden in beslag genomen. Hij werd ervan beschuldigd een misdada gepleegd te hebben, maar u wist niet om wat voor misdada het precies ging. Uw vader werd meegenomen voor ondervraging. Uw ouders deden beroep op een advocaat die verschillende documenten kon bekomen met betrekking tot de beschuldiging tegen uw echtgenoot. Jullie hebben ook een oproepingsbrief op naam van uw echtgenoot ontvangen afkomstig van het militair commissariaat. U wist niet waarom hij opgeroepen werd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, Y.(...) G.(...)(O.V. 6.715.130). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"U keerde na uw eerste asielaanvraag niet terug naar Armenië. Voor uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de problemen die u reeds aangehaald hebt in het kader van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde dat u nog altijd gezocht wordt door de Armeense autoriteiten naar aanleiding van uw deelname aan de protestmanifestaties in Jerevan op 1 maart 2008 in de nasleep van de presidentsverkiezingen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 2-4). Ter staving van uw beweerde vervolgingsfeiten legde u verschillende documenten voor.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geoordeeld heeft dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kon weerhouden worden, aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. Er werd namelijk vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt gebleken is dat de huidige situatie in Armenië van die aard is dat personen zoals u die toevallig aanwezig waren bij de gebeurtenissen van maart 2008 geen vervolging dienen te vrezen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Logischerwijs kan eveneens gesteld worden dat personen die niet politiek geëngageerd zijn, maar louter toevallig op een manifestatie aanwezig waren en daardoor als opposant aanzien werden, evenmin het onderwerp van vervolging uitmaken. Bijgevolg waren de door u beschreven ernstige moeilijkheden (namelijk het feit

dat de autoriteiten vanaf maart 2008 tot uw vertrek in oktober 2010 regelmatig naar uw huis kwamen omdat ze nog steeds naar u op zoek waren in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en het daarmee gepaard gaande schietincident in de winter van 2010) niet aannemelijk. Bovendien legde u geen overtuigende bewijsstukken voor met betrekking tot uw problemen, terwijl dit van u verwacht kon worden, gezien degelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de nieuwe documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt ter staving van de verklaarde asielmotieven de gedane vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet in positieve zin kunnen wijzigen. Daarenboven brengt u geen andere concrete en objectieve gegevens aan die aantonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt om te stellen dat u actueel, in geval van terugkeer naar Armenië, omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van 2008 geen risico loopt op vervolging, niet correct is.

Het door u voorgelegde attest d.d. 13/05/2011 van het parket-generaal stelt dat u sinds 22 november 2010 wordt gezocht naar aanleiding van uw deelname aan de gebeurtenissen van maart 2008. In het licht van bovenvermelde informatie is het echter niet geloofwaardig is dat er pas eind 2010 een gerechtelijke procedure werd opgestart omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van maart 2008. Dit document vermag bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De brief d.d. 06/07/2011 alsook het attest d.d. 06/07/2011 afkomstig van het politiebureau afdeling Erebuni in Jerevan bevestigen dat u wordt beschuldigd van het toebrengen van zware lichamelijke verwondingen aan een burger met uw wapen. Uit deze documenten blijkt evenwel niet dat er, zoals u vermoedde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 2, 4), enig verband zou bestaan met uw vervolging door de autoriteiten wegens uw deelname aan de gebeurtenissen in maart 2008. Bovendien legde u onaannemelijk vage verklaringen af met betrekking tot deze beschuldiging tegen u. U verklaarde dat de politie u ervan beschuldigde betrokken te zijn bij een moord die in februari 2011 met uw wapen gepleegd werd in het district Erebuni. Tijdens een huiszoeking bij uw ouders werden al uw wapens in beslag genomen en werd uw schoonvader meegenomen voor ondervraging. U kon echter niet zeggen wie er vermoord werd. U wist niet waar de moord precies gepleegd werd. U kon geen enkele informatie verschaffen over de omstandigheden waarin de moord gebeurde. U wist ook niet of er over de moord in de media bericht werd. Verder kon u niet met zekerheid zeggen wanneer de huiszoeking bij uw schoonouders plaatsvond. U dacht enkel dat het ook in februari 2011 was. U kende de naam van de advocaat niet op wie uw schoonmoeder beroep heeft gedaan en die deze documenten voor u kon bemachtigen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 5-6). Uw vage verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder en doen afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Daarnaast hebt u ook geen enkele poging ondernomen om alsnog enige informatie te bekomen aangaande de huidige stand van zaken met betrekking tot deze beschuldiging tegen u. U wist niet eens of die advocaat in Armenië al dan niet stappen ondernomen had om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 6-7). Dergelijke nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw problemen of uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de ernst van uw beweerde vervolgingsvrees. U stelde weliswaar dat u zich hierover niet durfde te informeren omdat u bang was dat er in België personen zijn die voor de Armeense autoriteiten werken. Als deze personen dit te weten zouden komen, zouden ze u en uw gezin iets aandoen. U legde in verband hiermee echter erg vage verklaringen af die weinig overtuigend te noemen zijn. Zo verklaarde u vernomen te hebben dat er één bepaalde persoon hier voor de Armeense autoriteiten zou werken. U kon evenwel niet zeggen wie die persoon was noch op welke manier u dit concreet vernomen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 7).

De oproepingsbrief geeft aan dat u zich dient aan te melden op het militair commissariaat voor het vervullen van uw dienstplicht. Uit dit document blijkt evenmin dat er, zoals u vermoedde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/07/2011, p. 8-9), enig verband zou bestaan tussen deze oproeping en uw vervolging door de autoriteiten omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen van 1 maart 2008. Dit document kan uw beweerde vervolgingsfeiten dus ook niet staven.

Het medisch attest d.d. 12/05/2011 stelt weliswaar dat u op 1 maart 2008 bepaalde verwondingen door slagen hebt opgelopen waarvoor u werd opgenomen in het ziekenhuis, maar geeft geen uitsluitel over de oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben. Het attest kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen bijgevolg niet herstellen. Hoe dan ook kan dit attest geen afbreuk doen aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat u actueel geen risico loopt op vervolging omwille van uw deelname aan de gebeurtenissen in maart 2008.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen kunnen herstellen. De brief van uw schoonmoeder is subjectief en heeft geen objectieve bewijswaarde. De kopie van uw wapenvergunning bevat geen informatie die de door u

aangehaalde vervolgingsfeiten kan staven. Bovendien kan aan een kopie geen bewijswaarde gehecht worden aangezien dergelijke documenten gemakkelijk te vervalsen zijn.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat ook in hoofde van uw echtgenote, H.(...) V.(...) (O.V.6.715.130), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als u, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. "

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De bestreden beslissingen werden op stereotiepe wijze gemotiveerd. Bovendien moeten de problemen van verzoekers niet teruggekoppeld worden naar de verkiezingsproblematiek, maar wel naar een vervolging op basis van moord. Waar de bestreden beslissingen menen dat alles op onwaarheden berust, schenden zij niet alleen artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, maar ook de wettelijke opdracht die de commissaris-generaal bezit en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Het besluit dat er in Armenië geen vluchtelingen zijn is een politieke beslissing en heeft niets te maken met de wettelijke opdracht van de commissaris-generaal. Tot op heden worden politieke opposanten, zij het minder openlijk, blootgesteld aan vervolging en brutaliteiten en in dezelfde zin staan zij bloot aan vervolging op grond van verzonnen gemeenrechtelijke misdrijven die de indruk wekken dat er in Armenië slechts bestraffing van criminele elementen plaatsvindt die niet vallen onder de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). De verklaringen van verzoekers zijn coherent en niet tegenstrijdig en er dient aldus geloof aan gehecht te worden.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. In een eerste onderdeel stellen verzoekers dat de gegeven motivering niet als draagkrachtig en deugdelijk in feite en in rechte kan worden aanzien en bovendien niet afdoende is, gezien de motivering op geen enkele wijze rekening houdt met de uitgebreide uiteenzetting van verzoekers. In een tweede onderdeel betogen verzoekers dat de motivering niet correct is en dat de verklaringen van verzoekers uitgebreid, consequent en niet tegenstrijdig zijn. De behandeling van hun asielaanvraag geschiedde niet op faire en objectieve wijze. Door het overnemen van het officiële standpunt van de Armeense regering ging de commissaris-generaal onzorgvuldig en onredelijk te werk. De bestreden beslissingen dienen aldus vernietigd te worden.

Indien verzoekers geen individuele vervolging kunnen aantonen, is het dwingend hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2.1. De door verzoekers aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 2 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvraag van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. In het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers werd geoordeeld dat er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op

het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanvaard kon worden aangezien verzoekers de door hen beschreven ernstige moeilijkheden niet aannemelijk konden maken en zij bovendien geen overtuigende bewijsstukken konden voorleggen. De bestreden beslissingen stelden terecht vast dat verzoekers zich voor hun huidige asielaanvraag op dezelfde problemen beroepen die zij reeds aanhaalden in het kader van hun eerste asielaanvraag en dat de nieuwe documenten die zij in het kader van hun tweede asielaanvraag voorleggen deze vaststellingen niet in positieve zin kunnen wijzigen. Zij brengen bovendien geen andere concrete elementen aan die aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft niet correct is.

Aangaande de “stereotiepe motivering” die de commissaris-generaal volgens verzoekers in alle Armeense dossiers die gelieerd zijn aan de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 gebruikt, wijst de Raad erop dat elk asiëldossier individueel wordt onderzocht. Dit sluit echter niet uit dat wanneer de commissaris-generaal dient te verwijzen naar de algemene objectieve situatie in een bepaald land, hij in elk dossier de objectieve situatie zal weergeven zoals die bestaat op het ogenblik van het nemen van de beslissing. Voor asielzoekers die beweren afkomstig te zijn uit Armenië, is het derhalve niet verwonderlijk dat de commissaris-generaal, wanneer hij de situatie in Armenië met betrekking tot de presidentsverkiezingen van begin 2008 op eenzelfde ogenblik inschat, tot een wat verzoekers bestempelen als “stereotiepe motivering” komt. Deze objectieve informatie, samen met de vaststelling dat verzoekers bij hun eerste asielaanvraag geen overtuigende bewijsstukken konden voorleggen en bij hun tweede asielaanvraag evenmin bewijsstukken aanbrachten die hier een ander licht op konden werpen, deden de commissaris-generaal besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers’ asielrelaas.

De opmerking dat de “beweringen” waarop de commissaris-generaal zich steunt, rechtstreeks afkomstig zijn van bronnen in de schoot van de Armeense overheid is onjuist nu deze informatie gebaseerd is op een veelheid aan objectieve bronnen en ook Cedoca zelf, een gespecialiseerd en onafhankelijk documentatiecentrum, ter plaatse is geweest om de situatie te evalueren (stuk 15, landeninformatie, SRB “Armenië”, 3). Verzoekers laten overigens na om concrete elementen aan te halen die aantonen dat de informatie waarop de bestreden beslissingen gebaseerd zijn, onjuist is.

Dat de problemen van verzoekers niets te maken hebben met de verkiezingsproblematiek van 2008, doch met “een opgezette en totaal ten onrechte vervolging op basis van moord”, houdt geen steek nu verzoekers tijdens hun gehoor meerdere malen expliciet stelden dat hun problemen ontstaan zijn door verzoekers deelname aan de betoging van 1 maart 2008 en ook de stukken die verzoekers neerleggen in het kader van hun tweede asielaanvraag volgens verzoekers hieraan gerelateerd zijn (stuk 3a, gehoorverslag CGVS 25/07/2011, 2-5, 8-9; stuk 3b, gehoorverslag CGVS 25/07/2011, 2-3). Deze nieuwe stukken zijn, zoals hoger opgemerkt, niet bij machte de vaststellingen die in het kader van de eerste asielaanvraag gedaan werden, in positieve zin te wijzigen. Verzoekers laten deze motivatie ongemoeid. De onwetendheden aangaande de beschuldiging van het toebrengen van zware lichamelijke verwondingen aan een burger die tegen verzoeker gericht is, evenals het feit dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om informatie te bekomen aangaande de huidige stand van zaken betreffende deze beschuldiging, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers’ asielrelaas. Verzoekers laten wederom na deze argumentatie te weerleggen waardoor ze hier behouden blijft.

Waar verzoekers voorhouden dat in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoeker correct heeft aangegeven het slachtoffer geweest te zijn van een aantal feiten en gebeurtenissen die de commissaris-generaal erkent en dat de motivering op geen enkele wijze rekening houdt met de uiteenzetting van verzoekers, dient opgemerkt te worden dat deze beweringen niet kunnen teruggevonden worden in de bestreden beslissingen en niet in het minst verder worden uitgewerkt.

Verzoekers beperken zich verder tot het uiten van een aantal blote beweringen die geenszins gestaafd worden en aldus niet bij machte zijn de gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekers stellen dat overeenkomstig de vertrouwensleer geloof dient gehecht te worden aan de verklaringen van verzoekers daar deze coherent zijn en niet tegenstrijdig, dient opgemerkt te worden dat het vertrouwensbeginsel inhoudt dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoekers tonen met geen enkel concreet element aan dat het vertrouwensbeginsel *in casu* geschonden werd.

2.2.2.3. Verzoekers steunen hun vraag voor subsidiaire bescherming volledig op hun asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maken verzoekers ook niet aannemelijk dat zij om de redenen die zij in hun asielaanvraag aanhalen een reëel risico lopen op het lijden van

ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierbij in gebreke.

2.2.2.4. Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2.3. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissingen staan geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze zijn gebaseerd. Verzoekers tonen niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER